

Μαρία Θεοδοσοπούλου: η ζωή δίπλα σε έναν Άρχοντα! (Σοφία Καυκοπούλου, υπ. δρ Θεολογίας-Μουσικός)

/ [Πεμπτούσια](#)

Ευχές σε μια γυναίκα που χαίρει της εκτιμήσεως όλων των φιλόμουσων σε Ελλάδα και εξωτερικό

Το Πάσχα τού καλοκαιριού εορτάσαμε πριν λίγες ημέρες! Η Κοίμηση τής Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, μία από τις μεγαλύτερες εορτές τής Ορθοδοξίας, εορτάστηκε με λαμπρότητα, όπως αρμόζει στην Μητέρα όλων των ανθρώπων, την Μεσίτρια πάντων ημών στον Σωτήρα και Υιό Της.

Χρόνια πολλά λοιπόν, ευχόμεθα προς όλους, εορτάζοντες/εορτάζουσες και μη! Ιδιαίτέρως δε, σε όσες και όσους φέρουν ονόματα αφιερωμένα στην Παναγία. Ας γίνουν φάροι φωτεινοί για τον κόσμο, μιμούμενοι και μιμούμενες την αγνότητα, την ταπεινή καρδιά και την αγάπη τής Παρθένου για τον Δημιουργό τής ζωής!

Ανάμεσα ωστόσο στους πολλούς, θέλω να ξεχωρίσω εν προκειμένω μία γυναίκα, που είχα την τύχη να γνωρίσω πριν δέκα ακριβώς χρόνια. Πρόκειται για την Μαρία Θεοδοσοπούλου, χήρα τού Άρχοντος Πρωτοψάλτου τής Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κων/πόλεως, αιμνήστου Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου.

Το τί σημαίνει Χρυσάνθος Θεοδοσόπουλος για την βυζαντινή μουσική, είναι θέμα γνωστό, το οποίο δε χρήζει μνείας, πέραν τού γεγονότος ότι υπήρξε ο πρώτος εν Ελλάδι, ο οποίος έλαβε το οφίκιο τού Άρχοντος Πρωτοψάλτου από το Οικ. Πατριαρχείο, ενώ η τέχνη του συγκέντρωνε στο ψαλτήρι πλήθος μαθητών και φιλομούσων.

Η Μαρία Θεοδοσοπούλου, με καταγωγή από τις

Χαμένες Πατρίδες, υπήρξε προσφυγοπούλα στην Θεσσαλονίκη και οι αρετές της έκαναν τον νεαρό Χρυσάνθο να την ξεχωρίσει. Οι δυο τους παντρεύτηκαν και απέκτησαν τρεις κόρες. Η κ. Μαρία, πάντοτε εργατική, δυναμική γυναίκα, στάθηκε στο πλευρό του ανδρός της, τόσο στις χαρές όσο και στις δυσκολίες. Για όσους ξέρουν, εκείνη ήταν η πηγή της δύναμης για τον σύζυγό της.

Όταν εκείνος “έφυγε” από αυτόν τον κόσμο, έξω από τον Άγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης, εκείνη ανέλαβε να διατηρήσει το έργο του ανέπαφο και να φροντίσει ώστε να γίνει περαιτέρω γνωστό, ενώ κράτησε επαφές με τους αγαπημένους του μαθητές, σαν αρωγός και ηθική συμπαραστάτρια.

Όπως μου έλεγε, όταν με φιλοξενούσε, τις νύχτες που περνούσαμε συζητώντας, ενώ εκείνη κεντούσε και ένας δίσκος του Αντώνη Καλογιάννη έπαιζε νοσταλγικά τραγούδια, καμμία κόρη της δεν παντρεύτηκε ιεροψάλτη. Το έλεγε μάλιστα κάποτε σε έναν παλιό μαθητή του Χρυσάνθου: Μα τρία κορίτσια, κανένας σας δεν τα πρόσεξε! Και η απάντηση: Τα προσέχαμε τα κορίτσια, αλλά σεβόμασταν τον δάσκαλο! Ας ευχηθούμε το ίδιο ήθος να έχουν και τα σημερινά ψαλτάκια, ιδίως όταν βρίσκονται δίπλα σε κορυφαίους δασκάλους.

Κυρία Μαρία, χρόνια πολλά! Να είστε πάντοτε ακμαία, γερή, να διατηρείτε στην μνήμη σας όσα είχατε την τύχη να ζήσετε. Εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να σας χαρίζει υγεία!